

A 2017-ES JANUS PANNONIUS KÖLTÉSZETI NAGYDÍJ JELÖLTJEI

CAROLINE BERGVALL (1962) Németországban született. Norvég apa és francia anyja gyermeke. Iskoláit a Nouvelle Sorbonne-on, a Warwicki Egyetemen és a Dartington College of Arts-on végezte. Szakterülete a nyelvek, a média, a művészeti kifejezési formák. Bergvall érdeklődése a többnyelvű poétikákon és a feminizmuson át a különböző kulturális kérdésekig terjed. Munkái nemcsak nyomtatott formában jelentek meg, hanem előadásokként, sokszor hangalapú performanszok formájában is. Munkáit olyan intézetek mutatták be, mint a MoMA, a Tate Modern és az antwerpeni Kortárs Művészetek Múzeuma.

CHRISTIAN BÖK (1966, Toronto) experimentális költészetéről híres alkotó. A York egyetemen doktori disszertációjához az angol irodalmat tanulmányozta. 2005-től a Calgary egyetemen tanít. 1994-ben jelent meg első kötete Krisztallográfia címmel, amely egyféle természettani enciklopédia a kísérleti költészet nyelvén. Leghíresebb kötetét hét éven át írta (Eunoia, 2001). Az ötrészes könyv kuriózum: minden fejezetében csupán egyetlen magánhangzót használ. Bök ezzel a kötetével bizonyította az angol nyelv rugalmasságát. 2002-ben kanadai költészeti díjat kapott érte (Griffin Poetry Prize), és a valaha írt legjobb és legsikeresebb kanadai verskötetek szerzői egyikének tartják.

AUGUSTO DE CAMPOS (1931, São Paulo) brazil költő, fordító, zenekritikus, vizuális művész. (A 2017-es díjazott.)

FRANK DAVEY (1940, Vancouver) 1957-ben beiratkozott a Brit-Kolumbiai Egyetemre, ahol 1961-ben, nem sokkal mesterfokú tanulmányainak megkezdése után, egyik alapító kiadója lett a befolyásos TISH költészeti folyóiratnak. 1962 tavaszán elnyerte az egyetem Macmillan költészeti díját, és kiadott egy antológiát a

TISH-csoport szerzőitől D-day and After címmel. 1963-ban kezdett tanítani a victoriai Canadian Services College Royal Roads Military College-ben. 1965-1968 között doktori tanulmányokat folytatott a Dél-Kaliforniai Egyetemen. Writer-in-Residence a montreali Sir George Williams Egyetemen. 1986-ban a torontói York Egyetem angol tanszékének vezetője lett. 1975 és 1992 között az egyik legaktívabb szerkesztő a Coach House Press-nél.

SUSAN HOWE (1937, Boston, Massachusetts) 1974-ben kezdett el publikálni. Eleinte ama kísérleti költészettel foglalkozó írók közé sorolták, akiket a Language poets avantgárd csoportként ismertek, és ahova Charles Bernstein, Bruce Andrews, Lyn Hejinian, Carla Harryman, Barrett Watten és Ron Silliman tartoztak. Howe munkái számos antológiában jelentek meg, többek között a The Norton Anthology of Modern and Contemporary Poetry és a L=A=N=G=U=A=G=E költészeti antológiában. 2003-ban Howe a kísérleti muzsikus David Grubbs-sal kezdett közösen dolgozni, három CD-nyi anyagot is készítve. Több verseskötet és kritikai mű szerzője.

BRENDAN KENNELLY (1936, Ballylongford), költészete néha sikamlós, konkrét, mindennapi. Elkerüli az intellektuális önhittséget és az irodalmi magamutogatást, a költői nyelvvel szembeni magatartását egyik legemlékezetesebb művének címe foglalja össze: Poetry my Arse (Költészet a seggem). Egy másik legismertebb költeménye, az 1991-ben kiadott, 400 oldalas The Book of Judas (Júdás könyve) az ír bestseller lista élén landolt. Szorgalmas és termékeny íróként több mint húsz verseskötetet publikált, több antológiája is megjelent többek között a Between Innocence and Peace: Favourite Poems of Ireland című 1993-ban, az Ireland's Women: Writing Past and Present 1994-ben Katie Donovan és A. Norman Jeffares közreműködésével és a Dublines 1995-ben Katie Donovannel. Két regénye mellett több színdarabját is számon tartják. Összegyűjtött műfordításai 1989-ben Love of Ireland: Poems from the Irish címmel jelentek meg.

BESIK KHARANAULI (1939, Tianeti) költő és festő, kiemelkedő alakja a grúz irodalomnak. Az egyik legnevesebb kortárs költő; több mint húsz verseskötete és két prózakötete jelent meg. Az Ivane Javakhishvili Egyetem filológia karán végzett Tifliszben (Tbiliszi), irodalmi karrierjét 1954-ben kezdte, első verseskötetét 1968-ban publikálta. A Mnatobi irodalmi folyóiratnál dolgozott, majd 1998 és 2002 között a Nakaduli kiadó vezetője volt. Kharanauli szokatlan, ironikus, modern hangvétellű művei, melyek pshavian nyelvjárásban íródtak, újdonságnak számítottak a 20. századi grúz költészetben. Az író, aki sikeresen túlélte a szovjet elnyomást, innovatív természet, elevenség, bölcsesség és örök fiatalság jellemzi. Számos grúz irodalmi díjat nyert, a grúz állam Irodalmi Nobel-díjra is jelölte.

JOHN KINSELLA (1963, Perth, Ausztrália) több mint 20, lírai, drámai és fikciós műfajokban írt kötetet adott ki. Aktív irodalmi karrierje mellett tanári és kiadói szerepe is jelentős. Költészete kísérleti, ugyanakkor tájleíró jellegű is, a nyugat-ausztráliai vidék bemutatásával foglalkozik hangsúlyosan. *Alternative Biography* (Alternatív életrajz) című művében Kinsella egy 16 éve vegán anarchista-pacifistaként írja le magát, aki támogatja a bennszülöttek jogait és a földhöz való jogot. Kinsella elnyerte a Western Australian Premier's Book Award és a John Bray Award for Poetry from the Adelaide Festival díjakat.

JULIAN KORNHAUSER (1946, Gliwice) az 1968-as generáció tagja, azon fiatal lengyel költők társaságából, akik Szymborska, Herbert és Różewicz után léptek föl. Közreműködésével adták ki 1974-ben a *The Unrepresented World* (A világ, amely nincs képviselve) esszékötetet, mely a csoport kiáltványává vált. Kornhauser három regényt és tizenkét verseskötetet publikált, valamint hat könyv műfordítását jegyzi, bolgár, horvát és szerb nyelvekből. Számos díjat és nemzetközi elismerést tudhat magáénak. Verseit angolra Yet Piotr Florczyk fordította.

REINA MARÍA RODRÍGUEZ (1952, Havana) elismert kubai költő és civil kulturális események szervezője. Tetőtéri lakása, a „la azotea de Reina”-ként ismert hely sokáig a kubai irodalmi közösség otthonaként szolgált. La Detencion del Tiempo (Az idő megállítása, 2005), Lila sziget és más versek (2004) és a Téli kert fényképei (2009) című kötetei angolul is olvashatóak. Ismertebb művei: a Para un cordero blanco, amiért megkapta a Casa de las Américas díjat 1984-ben, En la arena de Padua, La foto del invernadero, melyért az 1998-as Casa de las Américas díjban is részesült. Prózai alkotásai: Te daré de comer como a los pájaros (Kritikai díj, 2001), Tres maneras de tocar un elefante (Italo Calvino-díj, 2004) és Variedades de Galeano (Letras Cubanas-díj, 2008).

ELOY SÁNCHEZ ROSILLO (1948, Murcia) 7 éves korában árván maradt, apja halála mélyen meghatározta gyermekkorát és munkáinak mulandóság-érzést, veszteség-tudatot és elégikus hangvételt adott. 1977-ben megkapta az Adonais-díjat Maneras de estar solo című könyvéért, ami belépője volt egyúttal a spanyol kortárs költészetbe is. A Murciai Egyetem bölcsészettudományi karának spanyol irodalom professzora. 1989-ben írta meg doktori disszertációját Luis Cernuda életéből, amely a Fuerza del destino, la vida y la poesia de Luis Cernuda címmel jelent meg 1992-ben. Mindeközben több verskötetet írt: Páginas de un diario (1981), Elegías (1984), Autorretratos (1989). Későbbi művei: La vida (1996), La certeza (2005) – ez a mű megjelenése évében elnyerte a Nemzeti Kritikai Díjat.